

Տնտեսագիտությունը գիտություն է, որը ուսումնասիրում է ուսուրաների բաշխումը տարբեր անհրաժեշտությունների միջև։ Այն բաժանվում է միկրոտնտեսագիտության և մակրոտնտեսագիտության։ Միկրոտնտեսագիտությունը ուսումնասիրում է անհատական սպառողների, քիզնեսների վարքագիծը, իսկ մակրոտնտեսագիտությունը՝ երկրի ամրող տնտեսական համակարգի գործունեությունը։ Տնտեսագիտական մոդելները օգնում են կանխատեսել և վերլուծել շուկայի զարգացումները։

Պահանջարկը և առաջարկը շուկայի հիմնական շարժիչ ուժերն են: Եթե պահանջարկը գերազանցում է առաջարկին, գները աճում են: Եթե առաջարկն ավելանում է, բայց պահանջարկը մնում է նույնը կամ նվազում է, գները իջնում են: Այս մեխանիզմը ապահովում է ապրանքների ու ծառայությունների բաշխման արդյունավետությունը:

Տնտեսագիտությունում կարևոր դեր ունի նաև
արտադրողականությունը՝ արտադրանքի քանակը մեկ միավոր
ուսուրսի հաշվով: Աշխատանքի արտադրողականության
բարձրացումը նպաստում է երկրի տնտեսական աճին:
Տեխնոլոգիաների զարգացումը, աշխատուժի կրթվածության
մակարդակը և ներդրումները հիմնական գործոններն են, որոնք
ազդում են արտադրողականության վրա:

Ֆինանսական համակարգը բաղկացած է բանկերից, արժեթղթերի շուկայից, ներդրումային ընկերություններից և այլ ֆինանսական հաստատություններից: Բանկերն ապահովում են փողի շրջանառությունը, վարկավորում են բիզնեսները և կառավարում են պահուստները: Կենտրոնական բանկը իրականացնում է դրամավարկային քաղաքականություն՝ վերահսկելով դրամի քանակն ու տոկոսադրույթները:

Տնտեսական աճը չափվում է ՀՆԱ-ով՝ համախառն ներքին արդյունքով: Բարձր ՀՆԱ-ն սովորաբար նշանակում է արտադրության ավելացում և ավելի մեծ գրաղվածություն: Սակայն տնտեսական աճի հետ պետք է հաշվի առնել նաև աղքատության մակարդակը, շրջակա միջավայրի պահպանումը և սոցիալական անհավասարությունները:

Տնտեսագիտության մեջ նաև ուսումնասիրում են միջազգային առևտուրք, փոխարժեքների քաղաքականությունը, պետական ծախսերն ու եկամուտները: Այս գործոնները ձևավորում են երկրի արտաքին տնտեսական հարաբերությունները և ազդեցություն են ունենում ազգային տնտեսության կայունության վրա: